

kum ikke i Almindelighed maa stole paa de Oplysninger, man indhenter hos Jernbanerne. Det er maaske lidt underligt, men jeg tror, det er ret nødvendigt at faa noget i den Retning. Det er nemlig saaledes nu, at naar man henvender sig til Stationerne eller Personalet med Forespørgsel om et eller andet, faar man en Besked, der i 9 af 10 Tilfælde vil vise sig at være forkert. Jeg har selv haft et Par Tilfælde, jeg skal nævne. Jeg sendte den 2. September et Stykke Rejsegods op til Norge til en Station 2 Mil Vest for Kristiania, og for at Modtageren ikke skulde have nogen som helst Ulejlighed, gjorde jeg mig særlig Ulejlighed her, for at alt kunde gaa saa godt som muligt. Jeg forespurgte her, hvad Forsendelsen vilde koste, og fik opgivet 3 forskellige Priser, for saa at maatte betale en fjerde, da jeg endelig afleverede Godset. Der gik saa en 3 Ugers Tid, og jeg fik da en Forespørgsel affattet paa Svensk om, hvorfor Adressaten ikke havde henvendt sig for at faa Godset udleveret, og samtidig et Brev fra Adressaten, hvori denne erklærede, at han hver Dag i de sidste 3 Uger havde hørt paa Stationen, men Godset var ikke kommet derop. Endelig oplystes det, at man ikke havde ladet Godset gaa til Norge, men at det, saa vidt man kunde se, havde turet rundtovre i Sverige, og først en Maaned efter, at det var indleveret, faar Adressaten det i Hænde, og saa viser det sig, at den fjerde Pris ogsaa er forkert, og at der skal betales mere. Jeg har haft andre Tilfælde, hvor jeg paa forskellige Forespørgsler har faaet forkert Besked, og det ikke en, men flere Gange. Derfor er det, jeg fremkommer med min Forespørgsel, om den ærede Minister ikke finder Anledning til at bekendtgøre, at man ikke kan stole paa saadanne Oplysninger, saa ved Publikum, at det selv maa tage Skade for Hjemgæld, naar det gaar galt. Jeg er ikke den eneste, det er gaaet saaledes, jeg har flere Eksempler paa Folk, der ikke have kunnet faa ordentlig Besked paa vore Stationer. Der er en Ting, som ogsaa er ret mærkelig, og det er, at man ikke paa Stationerne ved, hvordan man skal bære sig ad med at sende Gods til Udlandet, naar det er lidt længere end til Norge. En Dame henvendte sig for et Par Aar eller 3 siden med Forespørgsel om, hvorledes hun skulde bære sig ad med at faa sit Møblement besørget til Italien. Det kunde man ikke give hende Besked om, afviste hende temmelig kort og vilde intet have med hende at gøre. Hun fik ved et rent Tilfælde at vide, at

der vistnok i Kiel er et Firna, der paa-tager sig saadanne Forsendelser. Hun skrev til det og spurgte, hvorledes det gik for sig, og fik det Svar, at det gik ganske simpelt for sig paa den Maade, at man fra Kiel sender en Jernbanevogn hertil, som bliver lastet her, og som saa bliver sendt direkte til Bestemmelsesstedet. Damen var ondskafuld nok til at gaa op til Generaldirektøren og fortælle ham, at paa den Maade bar man sig ad med at sende en Vognladning Gods til Italien. Generaldirektøren takkede ydmygt for Underretningen og lovede, at det skulde blive erindret. Det forekommer mig dog at være for galt, at man ikke i de danske Statsbaner ved en saa simpel Ting. Jeg kunde ønske, at den højtærede Minister tog sig lidt af disse Sager, enten sørgede for, at Publikum fik at vide, at det ikke kunde stole paa den Besked, det fik, eller ogsaa, at der blev indført saadanne Forhold, at Publikum kunde stole paa den Besked, det fik, naar det spurgte.

Der er saa et ganske lille Spørgsmaal ogsaa til den højtærede Minister, hvorfor Passagererne, i alt Fald her paa Kystbanen, skal søles ind i Petroleum. Man bruger vistnok Petroleum til at vaske Vognene med indvendig. Naar man saa rører ved Træværket i disse Vogne, stinker man senere af Petroleum, saa det er rent ovenud. Jeg ved ikke, om det er efter Ordre, at de bruge den Vædske til at gøre Vognene rene med, det kan gerne være, at det er nødvendigt at bruge den, det skal jeg ikke udtale mig om, men saa skulde man sørge for, at det blev tørret af, saa Publikum ikke risikerede at faa deres Tøj og andet ødelagt ved den Skødesløshed, der er udvist. Medmindre da Forholdet er det, hvad jeg ogsaa har hørt sige, at der er for faa Kvinder ansatte til at holde Vognene rene, efter at Spare-systemet rigtig er sat i Kraft, saa at de faktisk ikke faa Tid til at gøre Vognene ordentlig i Stand. Jeg vil gerne bede godt for os, der jævnlig rejse paa Kystbanen, om vi ikke maa blive fri for denne Petroleum.

Jeg har ogsaa et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, hvis jeg da tør komme med det. Ministeren vil vide, at der i Fjor blev rettet en Henvendelse til ham vedrørende Fiskestaderne oppe i Øresund, med Anmodning om at faa undersøgt, hvorvidt Retten til at fiske i disse Stader, som Staten havde solgt, strakte sig. De, som havde købt dem, holdt paa, at de havde en ubegrænset Ret til ikke